

Орислава Графська
доцентка кафедри готельно-ресторанного бізнесу
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського,
м. Львів

Олег Цільник
аспірант
Львівський університет бізнесу і права,
м. Львів

Христина Лещук
магістрантка
Львівський національний університет
імені Івана Франка,
м. Львів

СІЛЬСЬКИЙ ТА ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВА ЗБЕРЕЖЕННЯ ЛІКВІДНОСТІ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ

Сьогодні туристична сфера України переживає надзвичайно важкі часи. Криза в туристичній галузі почалася з початком всесвітньої пандемії Covid-19, перші випадки якого були зафіксовані в Україні з середини березня 2020 року.

Унаслідок надзвичайної швидкості поширення епідемії були запроваджені повні карантинні обмеження щодо повноцінного функціонування туристичних підприємств, що не дозволяло приймати гостей (туристів) практично до початку літа 2020 року. Згодом, коли відбулася стабілізація щодо епідеміологічної безпеки, були частково скасовані обмеження як зовнішнім, так і внутрішнім туристам.

Відзначимо, що значного напливу туристів в великих туристичних містах не спостерігалось, що, відповідно, і відобразилося на ліквідності туристичних підприємств та туристичної галузі України зокрема. Звернемо увагу на те, що внутрішній туристичний потенціал зосереджувався в

основаному в безпечному Карпатському регіоні, який здебільшого охоплює сільські місцевості Львівської, Івано-Франківської та Закарпатської областей.

Також непростим виявився для України і початок 2022 року. З 24 лютого у нашій державі почалася війна, яка триває й досі. Відповідно, всі суб'єкти ринкової економіки з прифронтових регіонів, здебільшого, змушені були або припинити свою діяльність, або здійснити процес релокації в більш безпечний регіон нашої країни.

Така ситуація спостерігається і в туристичній галузі. Пріоритетними залишаються західні області України, де концентрація туристичного потоку в основному припадає на сільську місцевість та Карпатський регіон.

Розглянемо детальніше структуру функціонування сільського та зеленого туризму і його потенціал для збереження ліквідності туристичної галузі України.

Сільський туризм (rural tourism) – відпочинковий вид туризму, сконцентрований на сільських територіях. Він передбачає розвиток туристичних шляхів, місць для відпочинку, сільськогосподарських і народних музеїв, а також центрів з обслуговування туристів з провідниками та екскурсоводами.

Зелений туризм (green tourism) – є синонімом поняття «екотуризм»[1]. Відзначимо, що в Україні достеменно точно не визначено відмінності між поняттями «сільський», «зелений» туризм, тому вони практично ототожнюються і є між собою рівні, як за представленням туристичних продуктів для споживача, тобто туриста, так і за дохідністю, яка однак здебільшого залежить від специфіки певної дестинації та атрактивності загальної атрактивності регіону.

Головними пріоритетами розвитку сільського та зеленого туризму можна визначити такі:

- збереження природного та культурного середовища;
- підтримка добробуту місцевої громади;
- постачання туристам харчів з місцевих продуктів, які зосереджуються в певній дестинації, тобто виробляються в

її межах.

Сільський та зелений туризм – це форма проведення вільного часу у вигляді стаціонарного відпочинку або тимчасового перебування в певній сільській дестинації чи селищі міського типу, де пріоритетом є активне пізнання дикої природи, традицій і культури, їх глибоке сприйняття.

Формулюючи актуальне визначення поняття ліквідності туристичної галузі можемо його представити в такій редакції.

Ліквідність – це здатність наявного активу перетворитися на гроші або грошово-матеріальну масу в короткостроковій перспективі без зниження ціни на товари та послуги [2].

Ліквідністю підприємств туристичної галузі можна вважати одну з характеристик фінансових активів, поряд з прибутковістю та ризиком, з якими вона підтримує тісний взаємозв'язок.

Відзначимо, що до початку кризи зумовленої пандемією Covid -19 та початком повномасштабної війни, туристична галузь України була однією з найбільш ліквідних галузей ринкової економіки і приносила чималі доходи в державну казну.

Щодо питання конкуренції між туристичними локаціями, то вони постійно зростають, і для того, щоб сільський та зелений туризм активно розвивався, треба працювати над створенням оригінальних туристичних продуктів та використовувати ефективні засоби реклами. Зрозуміло, що в період війни основним пріоритетом для зовнішнього і внутрішнього туриста є безпекова ситуація, внаслідок чого на цей момент виграє сільський та зелений туризм.

Отже, аналізуючи вищенаведене, відзначимо, що в період кризової ситуації, яка зараз характерна для туристичної галузі загалом, такий її сегмент як сільський та зелений туризм здатен частково забезпечити підтримку ліквідності всієї галузі, даючи змогу потенційному туристу обирати відносно безпечні для його життя та здоров'я локації.

Література:

1. Горішевський П., Васильєв В., Зінко Ю. Сільський зелений туризм: організація надання послуг гостинності. URL: https://tourlib.net/books_green/gorishevsky2-1.htm
2. Ліквідність. URL: <https://uk.economy-pedia.com/11031431-liquidity>

Христина Грицай

провідний фахівець з рекреації
*Національний природний парк «Північне Поділля»,
м. Броди*

ФОТОМАНДРИ У НАЦІОНАЛЬНОМУ ПРИРОДНОМУ ПАРКУ «ПІВНІЧНЕ ПОДІЛЛЯ»

Національний природний парк «Північне Поділля» уже понад дванадцять років оберігає цінні природні та історико-культурні об'єкти, що розташовуються на природоохоронних територіях та які мають важливе наукове й пізнавальне значення, а також все більше уваги надає розвитку рекреації як одній з головних форм продуктивного проведення дозвілля людини [2, с.105] у природному середовищі.

Потенційного мандрівника, як рекреанта, уже не здивувати тематичними екскурсіями чи звичайними пішими прогулянками лісовими стежками – люди потребують нового й незвичайного проведення дозвілля, зважаючи на поширення пандемії.

Як альтернативу традиційним видам відпочинку на природі, можна потенційним мандрівникам запропонувати такий цікавий і поки що малорозвинений вид дозвілля як фотомандри або фотополювання. У наш час важко уявити мандрівника без фотоапарата, адже саме фотографія зазвичай, стає основною сутністю самої мандрівки.

Однозначного визначення поняття фотомандри, на жаль, немає, проте фотополювання формулюється як вид